

Ortwin Tauber osmdesátiletý

RNDr. Ortwin Tauber – 80 years

EVA CHARVÁTOVÁ

Muzeum Vysočiny Jihlava, Masarykovo náměstí 55, CZ-586 01 Jihlava; e-mail charvatova@muzeum.ji.cz

Publikováno on-line 31. 12. 2020

Letos 16. září oslavil osmdesáté narozeniny můj bývalý kolega RNDr. Ortwin Tauber. Znáám ho od roku 1979, kdy nastoupil na přírodovědné oddělení našeho muzea na místo geologa. Do té doby pracoval jako učitel v Dolní Cerekvi. Již koncem téhož roku však byl jmenován ředitelem muzea a v této funkci setrval do roku 1992.

Role ředitele se zhostil velmi zodpovědně. K nejtěžším úkolům, které se mu podařilo dotáhnout do konce, jmenujme alespoň obnovení vydávání Vlastivědného sborníku Vysočiny, rekonstrukci muzejní budovy a následné přestěhování většiny odborných oddělení včetně knihovny do domu č. 55 na jihlavském náměstí. Po sto letech existence muzea byla také provedena kompletní evidence sbírek a bylo zajištěno jejich uložení do skříní ve vyhovujících depozitářích. Po dokončení těchto činností ale k 31. srpnu 1992 na vlastní žádost z muzea odešel a znovu nastoupil jako učitel přírodopisu na základní školu v Dolní Cerekvi, kde působil až do svého odchodu do penze v roce 2003.

Od mládí měl dr. Tauber široký záběr zájmů. Vedle přírodovědy to byl zeměpis, dějepis, vlastivěda a mnoho dalších oborů. To se pak projevilo při výběru povolání. Nejprve navštěvoval Střední pedagogickou školu v Holešově, poté Pedagogickou fakultu J. E. Purkyně v Brně a nakonec absolvoval v Praze na Přírodovědné fakultě UK obor geografie a biologie. Během vysokoškolských studií se jeho velkou láskou stal komplex Čerínku, rozkládající se nedaleko jeho bydliště. Zasvětil mu i svou diplomovou práci nazvanou „Entomologický výzkum Čerínku“. Tématem druhé diplomové práce byla „Fyzikogeografická studie Dolní Cerekve a okolí na Českomoravské vrchovině“. Vyústěním zájmu o tuto oblast bylo obhájení rigorózní práce „Skalní a antropogenní tvary vrcholové oblasti Křemešnické vrchoviny a okolí“. Již tehdy se rodil nápad na založení Naučné stezky Čerínek, která byla nakonec otevřena v roce 1984. Díky jeho dlouholetému úsilí bylo území Čerínku a Dolní Cerekve zpracováváno nejen po stránce geomorfologické, ale také geologické, mineralogické, botanické či entomologické.

V důchodu se začal plně věnovat svým zálibám. Nejprve započal s rekonstrukcí svého nového domu, v jehož třech stodolách začal budovat vlastní „vlastivědné“ muzeum. Najdeme zde totiž všelicos, například ševcovskou, truhlářskou a kovářskou dílnu, ale také spoustu nářadí souvisejícího se zemědělstvím. Nechybí samozřejmě ani přírodovědné sbírky. Jako geolog/geomorfolog shromáždil sběry mineralogic-

ko-geologické, paleontologické, ale i entomologické, neboť v entomologii našel velkou lásku.

Během léta 2020 jsme dr. Taubera navštívili s kolegy a naše povídání nebralo ani po několika hodinách konce. Po prohlídce všech sbírek jsme setkání ukončili na veliké zahradě, která se stala jeho dalším velkým koníčkem. Vedle všech možných květin, stromů a keřů nám ještě kolega ukázal velký včelín. Chov včel se stal také jeho velkou zálibou.

Jednoduše, je neskutečné, kolik zájmů má. A protože jsme nestihli vidět a říci si vše, slíbili jsme si další návštěvu. Tu nám bohužel zhatil koronavirus. Doufáme však, že se situace zlepší a opět se brzy uvidíme. Zatím tedy popřejme dr. Tauberovi touto cestou do dalších let hodně zdraví, klidu a spokojenosti a také hodně elánu pro jeho záliby.

Toto je pouze krátké vyprávění o laskavém a hodném člověku, kterého jsem měla možnost poznat a několik let s ním spolupracovat. Pokud by měl někdo zájem dozvědět se o dr. Tauberovi více, může vyhledat například články na stránkách „Zpravodaje městyse Dolní Cerekve – Cerekvák, č. 3/2020“ nebo čtvrtletníku Muzea Vysočiny Jihlava „Museum Factum“ č. 3/2020.